

[Marie Antoinette von Lowzow.]

nisk betydning for befolkningen. Det spørgsmål, der skal tages stilling til ved gennemførelsen af det foreliggende ændringsforslag, er da, om hensigten med helligdagsloven derved går for nær. I betragtning af den dispensationsret, der allerede praktiseres, tror jeg, der foreligger erfaringer, som gør det sandsynligt, at forslaget ikke vil medføre et indgreb i det, vi må anse for den fundamentale hensigt med helligdagsloven, men at ændringen kun bliver en regulering og en naturlig følge af udviklingen.

Der er rejst en enkelt indvending mod forslaget, nemlig at de nye regler kan have en uheldig indflydelse på søndagsskolevirksomheden og børnegudstjenesterne, når begyndelsestiden for biograferne rykkes længere frem end til kl. 15. Den højtærede minister mener i sine bemærkninger til lovforslaget ikke, at dette vil være tilfældet, men jeg synes, der kan være meget god grund til at få dette spørgsmål mere grundigt belyst i et udvalg. Ligeledes synes jeg, der er grund til at se på, om der er mulighed for at pointere de store helligdages betydning og sikre deres helligdagsfred på så stærk en måde som muligt, ligesom betydningen af „den stille uge“ bør indgå i drøftelserne i udvalget.

Idet jeg forventer en nøjere drøftelse af forslaget i et kommende udvalg, kan jeg iøvrigt på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af forslaget.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det væsentlige i det forslag, vi har til behandling i dag, er, at biograferne ligestilles med teatrene med hensyn til adgang til eftermiddagsforestillinger om søndagen. Det forekommer mig, at det er rimeligt at skabe en vis ligestilling imellem biografteatre og andre teatre, så meget mere som det jo kan ske uden at forstyrre gudstjenesterne. For det er klart, at hvad vi tillader om søndagen, må ikke forstyrre gudstjenesterne. Jeg har personlig den opfattelse, at det ikke vil påvirke besøget i søndagsskolerne; jeg tror, at der vil komme lige så mange i søndagsskolerne, hvadenten biograferne har åbent eller ikke, men jeg må sige, der er forskellige meninger herom i mit parti.

Også jeg vil meget gerne se på forslagets enkelte bestemmelser i et udvalg, og jeg tilsiger en velvillig behandling.

Aksel Larsen: Det ser for mig ud, som om helligdagslovgivningen her i landet er udformet og opretholdt, ikke med henblik på at sikre, at gudstjenester og lignende kirkelige arrangementer ikke forstyrres, men at sikre eller forsøge at sikre, at så mange mennesker som muligt deltager i gudstjenesterne. At der er folk herhjemme, der mener, det bør være sådan, fremgår jo også af den mening, biskopperne eller en del af biskopperne har gjort gældende i deres indsigelse mod at tillade biografforestillinger fra kl. 14, idet de udtaler frygt for, at de skal kollideres med afholdelse af søndagsskole og børnegudstjenester.

Disse biskopper mener med andre ord, at hvis der er biografforestillinger på den tid, risikerer man, at børnene hellere vil gå i biografen end i søndagsskole. Ja, undskyld jeg siger det på den måde, men hvis gudstjenester o. lign. ikke kan konkurrere med det, man kalder verdslige forlystelser, på anden måde end ved, at man tvangsmæssigt skal forbyde disse, så står det ærligt talt dårligt til med de menneskers gudstro, som dirigerer gudstjenesterne og søndagsskolerne, og så forstår jeg egentlig ikke, hvorfor disse mennesker ikke går et skridt videre og siger: det skal ved lov påbydes og af politiet sikres, at folk går i kirke på det og det klokkeslæt om søndagen hver uge.

Jeg synes, man bør se at nå frem til en fornuftig reform af det, man kalder helligdagslovgivningen. Jeg ved ikke, om man overhovedet har brug for en speciel helligdagslovgivning, men jeg har ikke noget imod, at man kalder den sådan. Jeg tror, at det, der ville være brug for, eftersom vi nu engang har en folkekirke, et kirkesamfund, og også bør respektere dets frihed til at udfolde sig, var en generel bestemmelse om, at man ikke må foretage noget, der forhindrer afholdelse af kirkelige handlinger eller forstyrrer dem. Dermed tænker jeg ikke bare på gudstjenester; der er mangfoldige andre kirkelige handlinger, f. eks. begravelser o. lign., og såvidt jeg ved, er der ikke noget i lovgivningen, der siger noget om, hvorvidt man må forstyrre begravelser ved støjende adfærd el. lign. Jeg tror, det var sådan noget, man skulle have, og så kunne man lade alle de øvrige indskrænkninger falde og lade befolkningen selv om, hvad man vil tilbringe såvel hver-